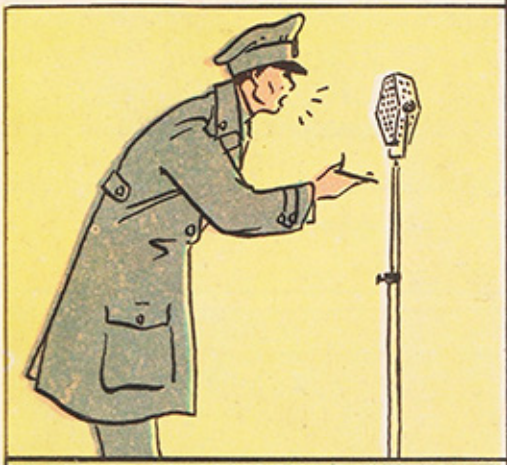

ရွှေသွေး

ဂျာနယ်

ဗိုလ်ချုပ်၏ အမှာစကား
 ပန်းချီ ဦးအောင်

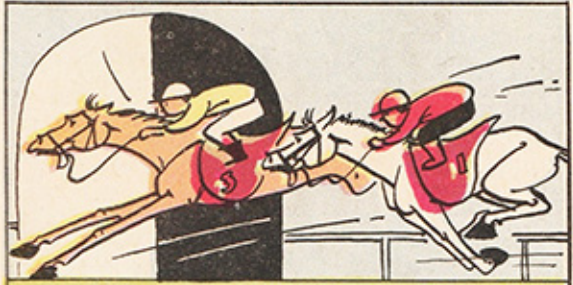
ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်း ဟာ လူထုကို မကြာမကြာ ဆုံးမပဲ တယ်ကွဲ့။

အတွဲ ၁။ အမှတ် ၂။ ၁၁-၁-၆၉

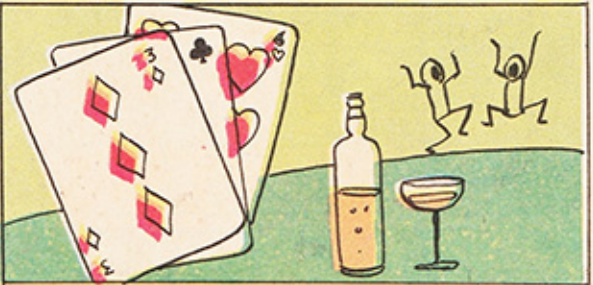

လူထု အား ကို အများကြီး လို သည်။ ဗိုလ်ချုပ် အစိုးရ အချိုးကျ နှစ် (ခု နှစ် ပေး လမ်း ဖြစ် သည်) ခု နှစ် ခု နှစ် ငါတို့ အပျော် အပါး လျော့ စေ ချင် ပါ သည်။ မ ဗာ ဖြစ် ထောင် စု ကို ဖြန့် လှော် ထူ ထောင် မှု နှင့် ဖြုတ် ဖြစ် စည်။

သူကောင်းတွေဟာ သိချင်းတွေဖြစ်လာပြီး လူကြီး လူငယ်ပရွေး သိဆိုကြတယ်။ အတော် ခေတ်စားခဲ့တယ်ကွဲ့။

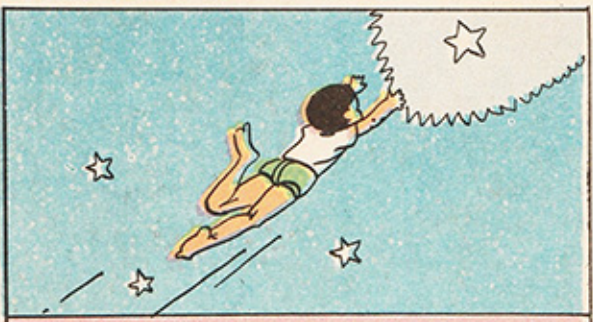
“အပျော်အပါး လျော့ပါ” ဆိုတာက စိလိုကွဲ့။ အဲဒီခေတ်တုန်းက ခုနစ်ရက်အခါ ပြင်းပြိုင်ပွဲလုပ်ပြီး ငွေတွေ သိန်းနဲ့ချီပြီး လောင်းကစား တာတွေ

ဇာဇာဇာ ပျော်ပွဲစားထွက်ပြီး မဲခိုက် - အရက်သောက် - အလကားဆူပူ တာတွေ

ဗဟုသင်ကျေးဇူးနဲ့ လုံးဝဆန်းကျင်တဲ့ အနောက်တိုင်းဝေလေဖြစ်တဲ့ မိန်းမ-ယောက်ျား တွဲကတာတွေဟာ

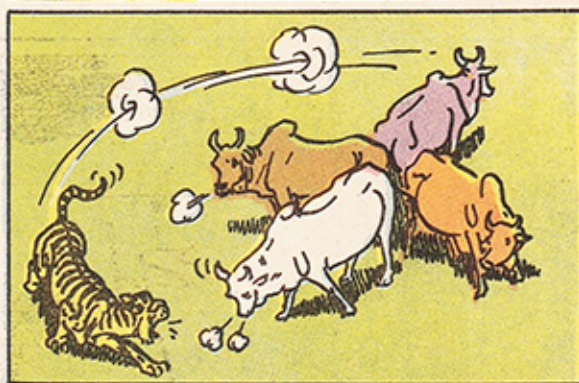

အချိန်ကုန် ငွေကုန်ပြီး အကျင့်ပျက်လို့ အဲဒီအချိန်တွေ ငွေတွေကို လွတ်လပ်ရေးရအောင်လုပ်တဲ့နေရာမှာ သုံးဖို့လိုတယ်လို့ ဆိုလိုတာတဲ့။

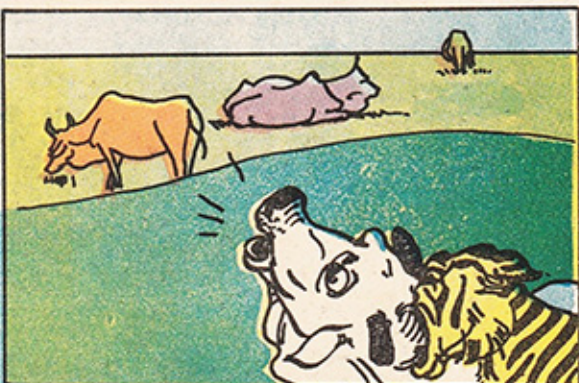

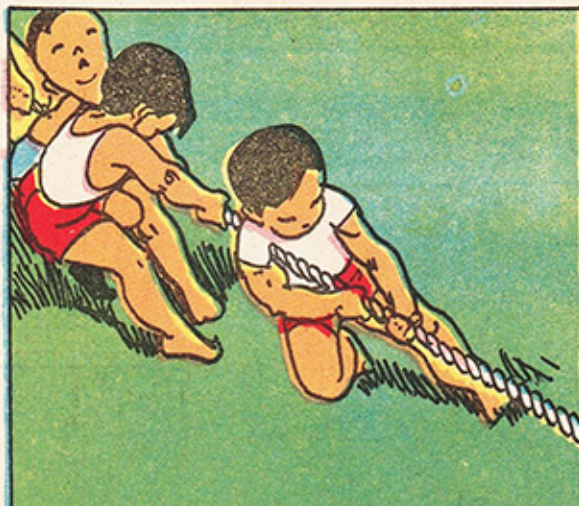
“စည်းလုံးကြပါ” လို့လဲပြောခဲ့တယ်။ အဲဒါက ပြည်ထောင်စုတိုင်းရင်းသား အားလုံးဟာ တပေါင်းတည်းတည်း ညီညီညွတ်ညွတ်နဲ့ လွတ်လပ်ရေးကိုသာ ဦးတည်တိုက်ယှဉ်ပြီး လွတ်လပ်ရေးရပြီးယင်လဲ တသက်လုံး မိသားစုတစ်ခုတည်းလို နေကြပါလို့ ဆိုလိုတာဘဲ။

“နွားကွဲ ကျားကိုက်” လို့ ဗမာကောား ရိုတယ်။ နွားကို ကျားလာ ချောင်းတဲ့အခါ နွားလေးကောင်လုံး ညီညွတ်နေတော့ ကျားဟာ အနားမကပ်နိုင်ဘူးကွဲ။

တကောင်ချင်း တကိုယ်တည်းနေတော့ ကျားက တကောင်ချင်း လာကိုက်ခေးတာပေါ့။ အဲဒါဟာ ဥပမာတစ်ခုဘဲ။

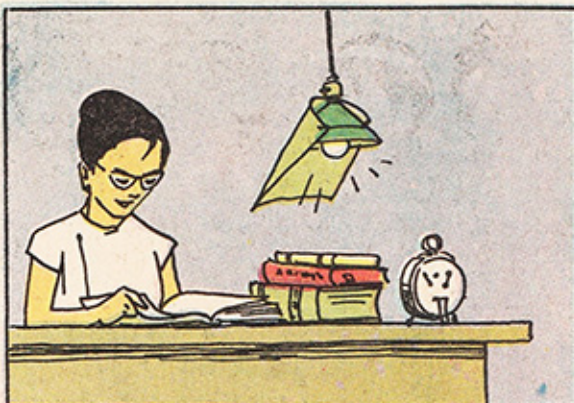

လွန်ဆွဲတဲ့အခါ လူတိုင်းဟာ မပေးမကတ်ဘဲ တည်းတလုံးတည်းဆွဲမှ ခိုင်နိုင်တယ် မဟုတ်လား။

ဘောလုံး ကန်ရာမှလဲ စည်းလုံးညီညွတ်မှ အပေးအယူ ကောင်းပြီး ခိုင်နိုင်တယ် မဟုတ်လား။

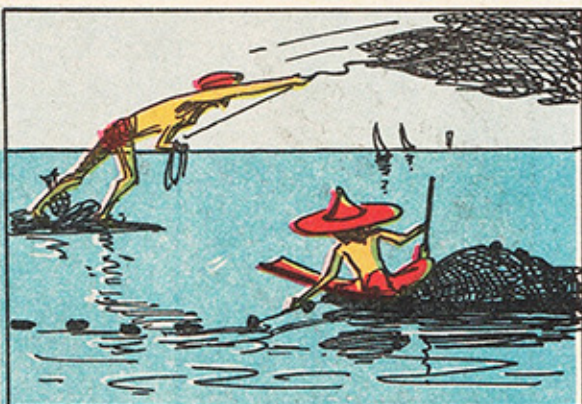
“ဝိရိယ ရှိရမယ်”တဲ့။ ကျောင်းသားတွေသာ စာကျက်ရတာ မဟုတ်ဘူး။ စာပြတဲ့ ဆရာ ဆရာမတွေလဲ စာသင်ပြနိုင်အောင် ကြိုးစား ရတယ်။

လယ်သမား ဦးကြီးတွေလဲ မိုးတွေ လေတွေထဲမှာ ကြိုးစားပြီး ထွန် ယက် စိုက်ပျိုးရတယ်။ ခါးပု ချိတ်တွေစားဖို့ ထန်ရမှာပေါ့။

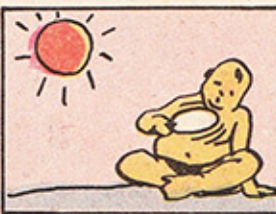
ရဲဘော်တွေလဲ အထုပ်အပိုးတွေ၊ လက်နက်တွေနဲ့ တောကြီးထဲမှာ ရန်သူတွေကို ကြိုးစားနှိမ်နင်းရတယ်။ တိုင်းပြည် အေးချမ်းအောင်။

ရေလုပ်သားကြီးတွေလဲ နေ့ညမရွေး ရေထဲမှာ ငါးဖမ်းရတယ်။ အားလုံး ငါးဟင်း စားရအောင် ကြိုးစားတာတဲ့။

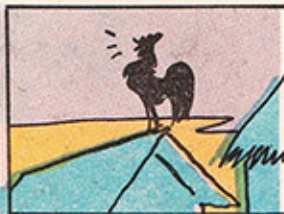
အေးသေးသည်

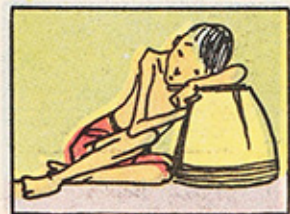
ပူသေးသည်

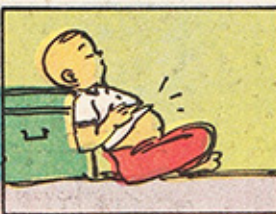
မိုးချုပ်သေးသည်

စောသေးသည်

ဆာသေးသည်

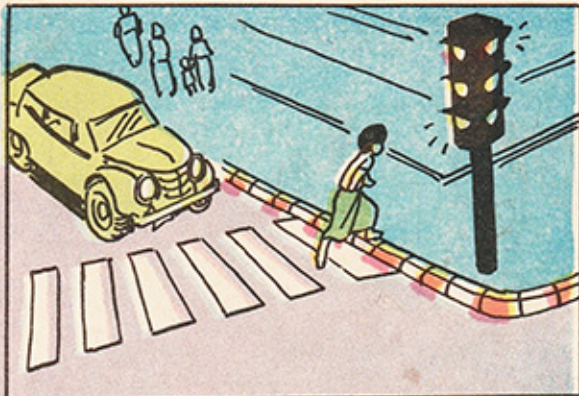

ပြည့်အင်္ဂုသေးသည်လို့

ဆိုပြီး မကြိုးစားဘဲနေခဲ့ယင် ငါတို့ဟာ ခုထက်ထိ လွတ်လပ်ကြတဲ့မှာ မဟုတ်ဘူးကွဲ့။

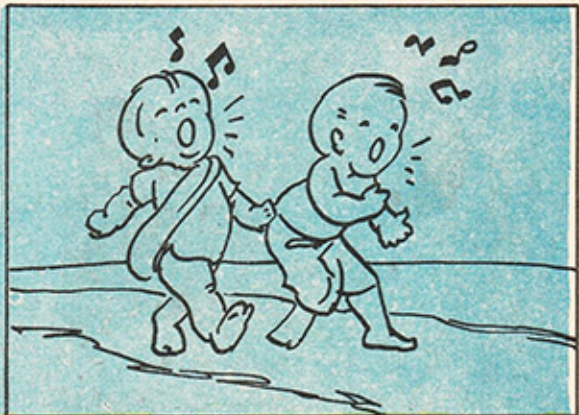

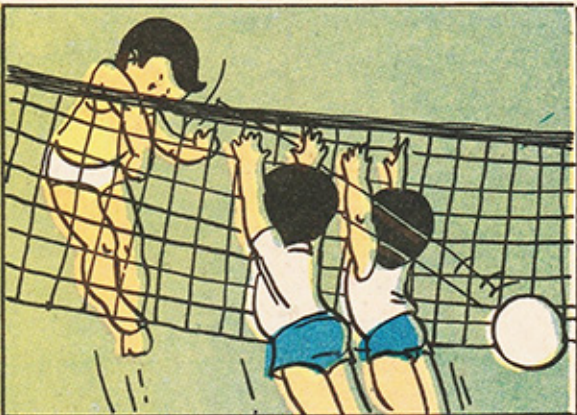
“စည်းကမ်းရှိရမယ်”တဲ့။ လမ်းပေါ်မှာ စည်းကမ်း မရှိ ကြယ် ကားတိုက်မှု ခဏခဏ ဖြစ်မှာပေါ့။

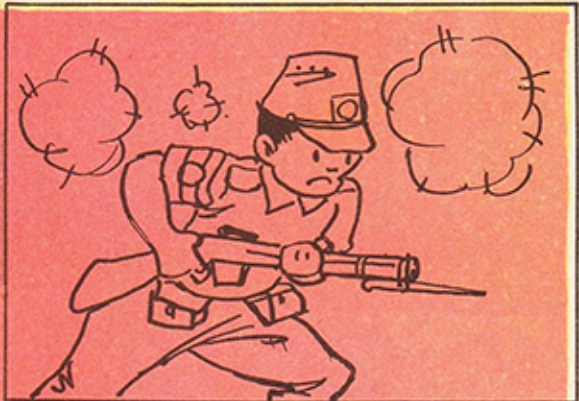
အစား စည်းကမ်းမရှိလှင် ခိုက်နာမယ်၊ ဟွားမယ်၊ သေတောင် သေနိုင် သေးတယ်။

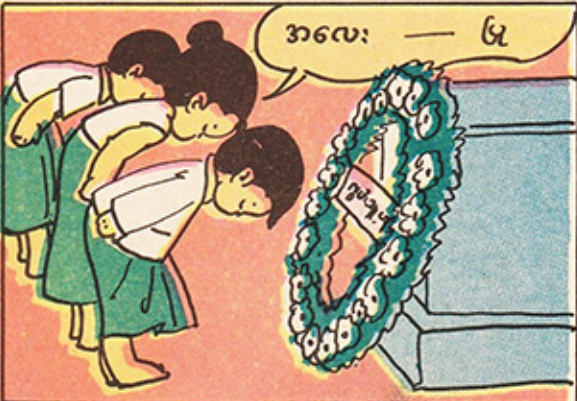
ခေကျက်ချိန် စည်းကမ်းမထားဘဲ အရပ်ထဲလည်ပြီး သီချင်း လျှောက် အော်ဆိုနေလှင် နောက်ဆုံး စာ ဘယ်တတ်မလဲ။

ကစားချိန် ကစားပြီ။ ခေကျက်ချိန် ခေကျက်၊ အိပ်ချိန် အိပ်ပြီ။ စားချိန်မှာ စားတဲ့ စည်းကမ်းရှိလှင် ကြီးပွားမှာဘဲ။

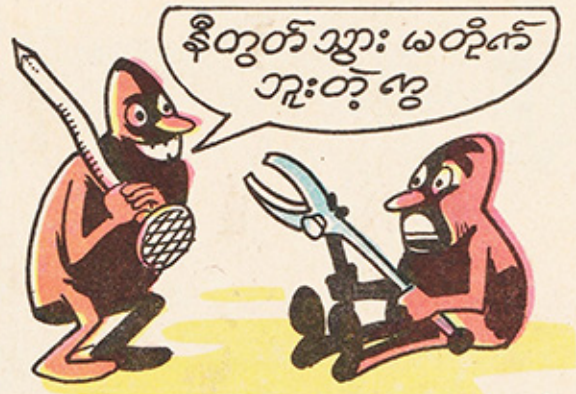
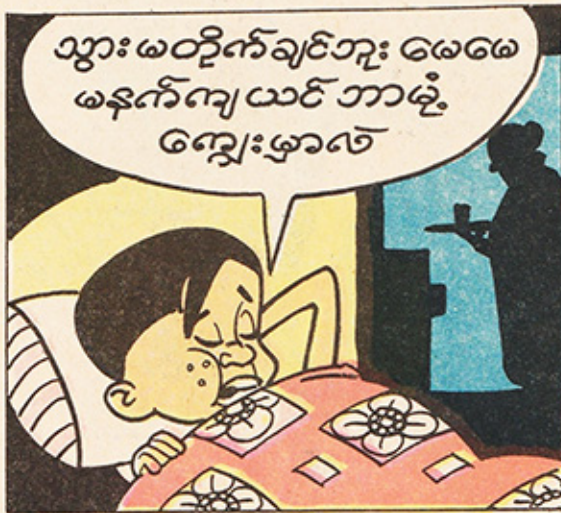
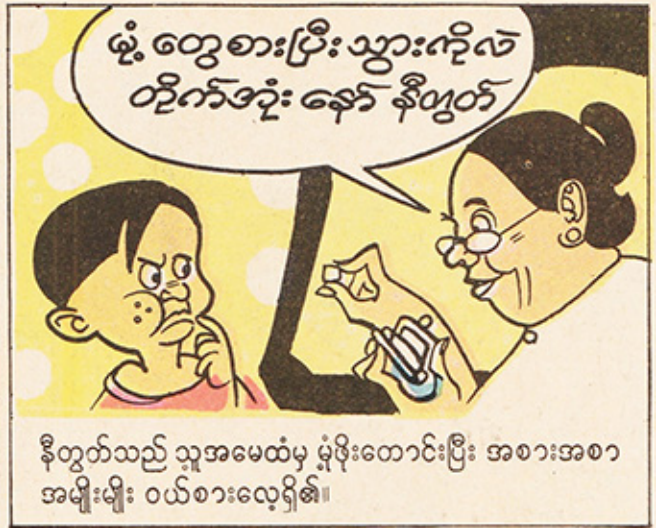
မိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဟာ ပီလို ဆုံးမခဲ့တယ်။ ကိုယ်တိုင် ခပ်တိုက်ခဲ့ တယ်။ ကိုယ်တိုင် လွတ်လပ်ရေး တောင်းဆိုခဲ့တယ်။

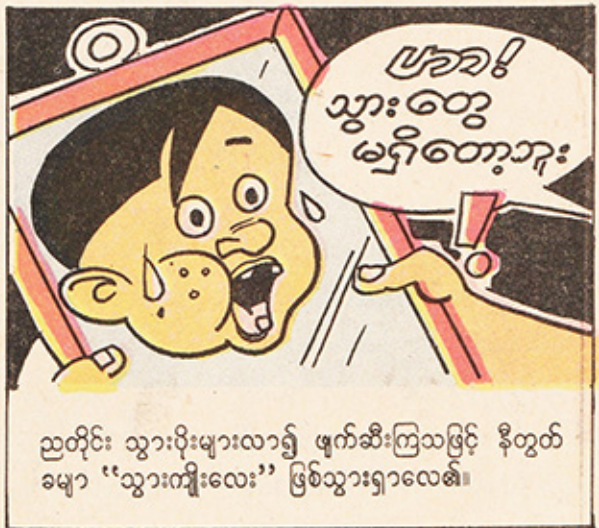
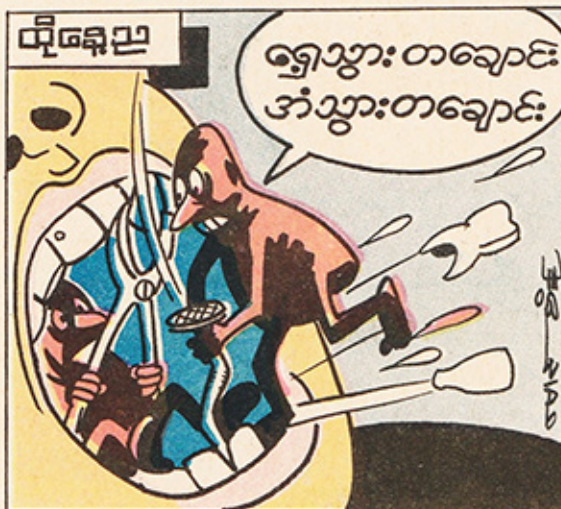
ဝါထွေးကြောင့် ငါတို့ဟာ အခု လွတ်လပ်ရေးအကျိုး ခံစားနေရတော့ သူ့ကောင်းတွေကို ဘယ်တော့မှ မပေ့အပ်ဘူးကွဲ့။

သွားမတိုက်လျှင်

နီတွတ်၏ အသံကို သွားပိုးများ ကြားသွားလေရာ -

မြစ်ကြီးရေဝတ်

၂
သုတေသန-နိဒါန်း

ဆရာ။ ။ရောဝတီ မြစ် ကြီး
ဟာ တို့ နိုင်ငံတွင်း မှာ ဘဲ
မြစ်ဖျားခံတယ်။ တို့နိုင်ငံ
တွင်းမှာ ဖြတ်စီးတယ်။ တို့
နိုင်ငံ တွင်းမှာဘဲ အဆုံး
သတ်တယ်။

ယခင်အပတ်မှ အဆက်
ဆရာ ဦးစိုးလွင် က “ကြည့်
ကြစမ်း၊ အခု စီးဆင်း နေတဲ့
ရေတွေဟာ တို့ ပြည်ထောင်စု
ကြီးအတွက် အလုပ် လုပ်ပေးဖို့
စီးဆင်းသွားတဲ့ ရေတွေဘဲ။ ဒီ
မြစ်ကြီးဟာ တို့ပြည်ထောင်စု

ကို အင်မတန်အကျိုးပြုတဲ့ မြစ်
ကြီး။ တို့တတွေ အင်မတန်ဂုဏ်
ယူရတဲ့ မြစ်ကြီးကွဲ့။ ရောဝတီ
ကြီးဟာ တို့တိုင်းရင်းသား စစ်
စစ်ကြီးဆိုတာကိုကော မင်းတို့
သတိထားမိကြရဲ့လား”
အတာ။ ။ပြောပြပါ ဆရာ။

နောက်ပြီးတော့ ရောဝ
တီကြီးက တို့ပြည်ထောင်စု
သားတွေဟာ တမြေထဲနေ၊
တ ရေထဲ သောက် တွေ ဆို
တာကို ထင်ထင်ရှားရှားပြ
ထား တယ်။ ကြည့် စမ်း။
ဟောဒီ ကချင်ပြည်နယ်မှာ

ဖြစ်ဖျားခံတယ်။ နောက်
တော့ တောင်ဖက်ကို စီး
လာတယ်။ မိုးပါး ရေရှား
ရပ်ဝန်းကို ဖြတ်တဲ့အခါ
ချင်းဝိသေသတိုင်း ဖက်က
လာတဲ့ ချင်းတိုင်း မြစ်ကြီး
က စီးဝင်တယ်။ ရှမ်းပြည်
ဖက်က တပိန်မြစ်၊ ရွှေလီ
မြစ်၊ မြစ်ငယ်မြစ်တို့ စီးဝင်
တယ်။ အောက်ဖက်ဆင်း
လာတော့ ရခိုင်ရိုးမဖက်က
လာတဲ့ မုန်းချောင်းတို့ စီး
ဝင်တယ်။ နောက်ဆုံးမှာ
မုန်၊ မြန်မာ၊ ကရင်တို့ရဲ့ဒေ
သ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ကို ဖြတ်
ပြီးတော့ ဗင်္ဂလားအော်ထဲ
စီးဝင်တယ်။ အဲဒီတော့
ပြည်ထောင်စုရဲ့ ပြည်
နယ်တွေက ရေတွေဟာ
ဧရာဝတီထဲမှာ လာပြီး
ပေါင်းဆုံမနေပါလား။ တို့
သောက်သုံးနေတဲ့ ဧရာဝတီ
မြစ်ရေတွေဟာ ပြည်
ထောင်စု အရပ်ရပ်က
ပေါင်းစီးလာတဲ့ရေတွေဘဲ။

အတာ။ ။ ဒီမြစ်ဆုံက နေပြီး
တော့ အထက်ကို တက်
သွားယင် ဘယ်ကိုရောက်
မလဲဆရာ။

ဆရာ။ ။ တြိဂံ နယ်မြေကို

ရောက်သွားမယ်။ တြိဂံ
နယ်မြေဆိုတာ မေခန့်မ
လိခ မြစ်နှစ်မြစ် ဆုံတွေ့ပြီး
တော့ ဧရာဝတီမြစ် ဖြစ်
ပေါ်ဖို့ တဖြေးဖြေး ချဉ်း
ကပ်လာတဲ့ အဝန်းအဝိုင်း
နယ်မြေပေါ့။ အဲဒီနယ်မြေ
ဟာ သုံးမြောင့် ပုံသဏ္ဍာန်
နဲ့ ဆင်ဆင်တူလို့ တြိဂံနယ်
မြေလို့ ခေါ်ကြတယ်။ ပူ
တာအိုမြို့ဟာ အဲဒီ တြိဂံ
နယ်မြေမှာ ရှိတယ်။

အတာ။ ။ အဲဒီကိုကျွန်တော်
တို့ သွားကြမလား ဆရာ။
မြစ်ကြီးနားမှ မိတ်ဆွေ ဦးနော်
ဒွတ်။ ။ အဲဒီကို သွားဖို့က
မလွယ်လှဘူးကွဲ့။ တနေ့ထဲ
နဲ့လဲ မရောက်နိုင်ဘူး။

အတာ။ ။ မော်တော်ကားနဲ့
သွားရသလား ဦးလေး။

ဒွတ်။ ။ အေးကွဲ့။ မြစ်ဆုံ မ
ရောက်ခင်က လေးမှာ တို့
တွေ့ခဲ့တဲ့ တန်ဖဲ့ ရွာကနေ
မော်တော်ကား လမ်းဟာ
ဆက်သွားတယ်။ ဆွမ်ပရာ
ဗွမ်ကို အရင် ရောက်ပြီးမှ
ပူတာအိုကို ရောက်တယ်။
အင်မတန် တောတောင်ထူ
ထပ်တဲ့ ဒေသဘဲကွဲ့။

အတာ။ ။ အဲဒီ ဒေသမှာ

ဘယ်သူတွေ နေသလဲ ဦး
လေး။

ဒွတ်။ ။ ခန္တီးရှမ်း၊ ဂျိန်ဖော့၊
လီဆူ၊ ဝရမ်တွေ အနေများ
ပါတယ်။

အတာ။ ။ ကချင်ပြည်နယ်ရဲ့
တခြား တိုင်းရင်းသားတွေ
အကြောင်း ပြောပြပါလား
ဦးလေး။

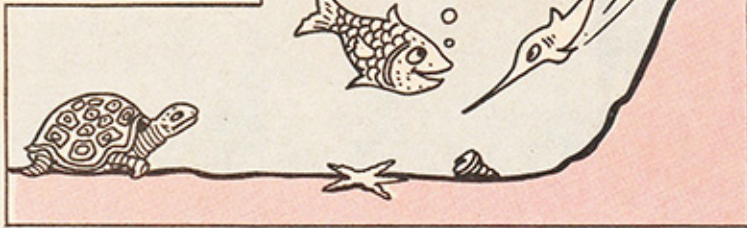
ဒွတ်။ ။ ပြောပြရတာ ပေါ့
ကွယ်။ တို့ကချင်ပြည်နယ်
မှာ ပြောခဲ့တဲ့ တိုင်းရင်း
သား လူမျိုးတွေအပြင် ဟို
မြောက်ဖက် ရေခဲတောင်
ကြီးတွေ ခြေရင်းမှာနေကြ
တဲ့ ထရိုလူမျိုး၊ သူတို့က လူ
ပုကလေးတွေကွဲ့။ နောက်
ပြီးတော့ အရှေ့မြောက်နယ်
စပ် တောင်တန်း ဒေသမှာ
လရှိ လူမျိုး တွေ ရှိတယ်။
လရှိနဲ့ ဝရမ် လူမျိုးတွေဟာ
လောခေါင် တောင်တန်း
တလျှောက်မှာလဲ နေကြ
တယ်။ လောခေါင်ဆိုတာ
မြစ်ကြီးနားရဲ့အရှေ့မြောက်
ဖက်မှာရှိတယ်။ အစီး လူ
မျိုးတွေကတော့ မြစ်ကြီး
နားခရိုင်နဲ့ နီးတဲ့ တောင်
တန်းတွေမှာ နေကြတယ်။
မြစ်ကြီးနား အရှေ့ဖက်မှာ
ရှိတဲ့ ဆဒုံးတို့၊ စိန်လုံတောင်
တန်းတို့၊ ဆမား တောင်
တန်းတို့မှာ သူတို့ ပြန့်နှံ့နေ
ကြတာပေါ့။ က်ကျေနပ်
ပလား။

အတာ။ ။ ကျေးဇူးတင်ပါ
တယ် ဦးလေး။

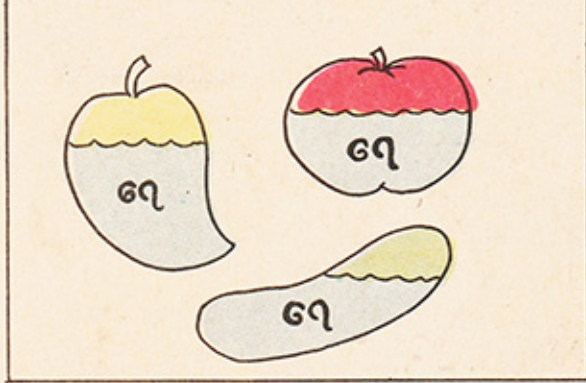
ဤကမ္ဘာကြီးတွင် ရေပိုင်းသည် ငါးဆရှိ၍ ကုန်းပိုင်းသည် နှစ်ဆသာရှိသည်။

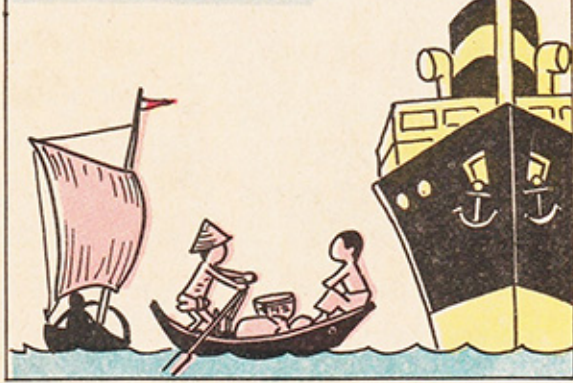
လူ၏ကိုယ်ခန္ဓာတွင် ရေသည် သုံးပုံနှစ်ပုံပါရှိသည်။

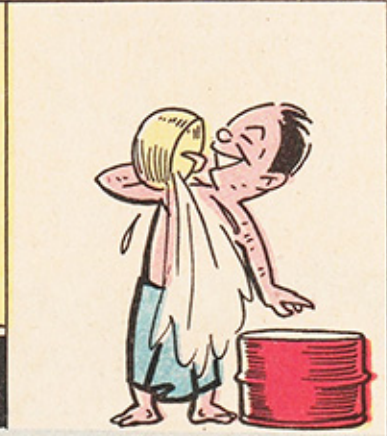
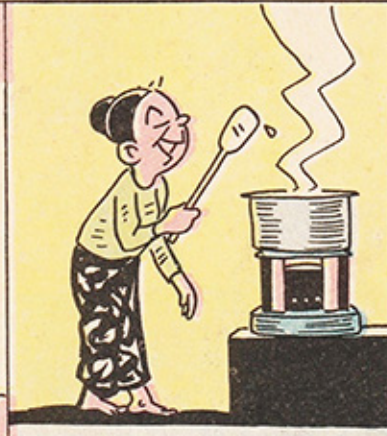
သီးနှံများတွင်လည်း ရေ သုံးပုံနှစ်ပုံ ပါရှိသည်။

ကူးသန်း ရောင်းဝယ်ရေးတွင် ရေလမ်းခရီးသည် အလွန်အရေးပါ၏။

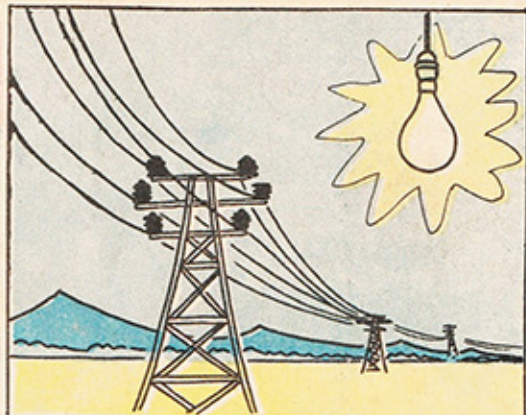
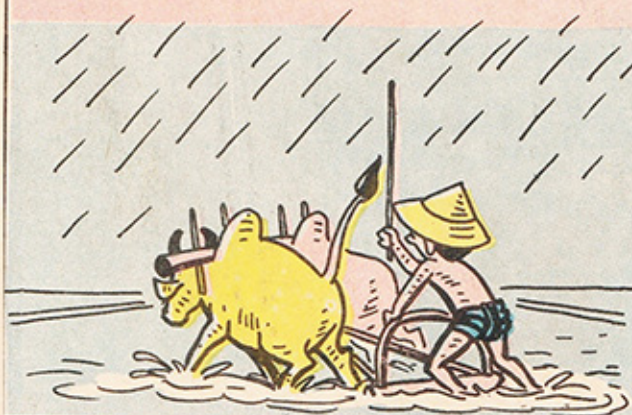
အဝတ်အစား သန့်ရှင်းရေး

အစားအစာ ချက်ပြုတ်ရေး၊ သန့်ရှင်းကျန်းမာရေးအတွက် ရေလိုသည်။

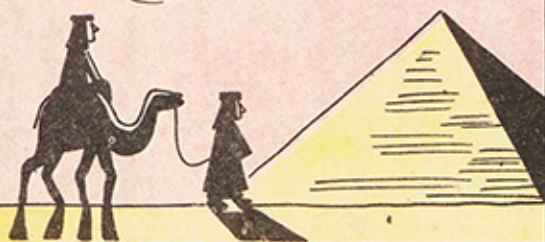

လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးတွင်လည်း ရေမရှိလျှင်မဖြစ်။

လျှပ်စစ်ဓာတ်ကိုလည်း ရေအားဖြင့် ထုတ်ယူနိုင်သည်။

မီးလောင်လျှင်လည်း ရေဖြင့်ပင် ငြိမ်းသတ်ရသည်။

ထမင်းအသက် ခုနစ်ရက်၊ ရေအသက် တမနက် ဟူ၍လည်း ဆိုရိုးစကား ရှိသည်။

ရေလှူလျှင် အကျိုးဆယ်ပါး မတောင်းပဲနှင့် ပြည့်သည် ဟူ၍လည်း ဆိုသည်။

ဤမျှ အသုံးဝင်လှသော ရေကို အကျိုးမဲ့ မဖြုန်းတီးရာ။

ဝေဖန်ဟန်

ချက်တာ ဂွယ်ပါတာ

အိမ်နှင့် အိမ်မှာ ပါဝင်သည့်

အရေးကြီးတဲ့ ဂီတနဲ့ မေမေ မြို့ထဲသွားစရာ ငါတယ်.. ကျွန်.. ကောင်းကောင်းနေကြနော်..

ဟုတ်ကို မေမေ

မေမေ မြန်မြန် မြန်ခဲ့ပါနော်

ဒါနဲ့ မေမေ မန္တလေးက ဒီည မြန်ဂျာနယ်က လာနေတဲ့ ဂဏန်းစာတွေ ပါမှာဘဲနော်

ဒါပေါ့ကွယ်.. ကို... မေမေ သွားမယ်

ဤနေ

မိုးချာတော့မယ် မေမေပဲ မလာ သေးဘူးကွယ်

မေမေလာတော့ အသင့်စားရအောင် ဒီချက်ပြုတ်ထား ကြမယ်ဟေ့

မေမေ ချက်တာ ပြုတ်တာ ဒီ မြင်နေတာဘဲ.. ဂွယ်ဂွယ် ကလေးပါ... ဆန်ကို ဒီလို ဆေး... နင်က မီးမွှေး..

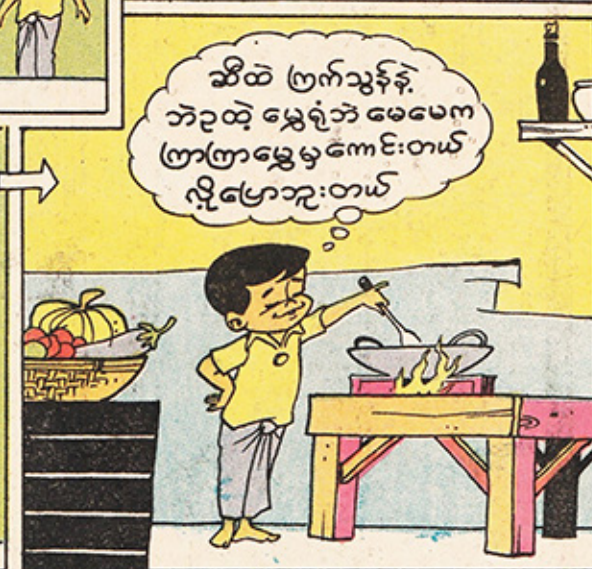
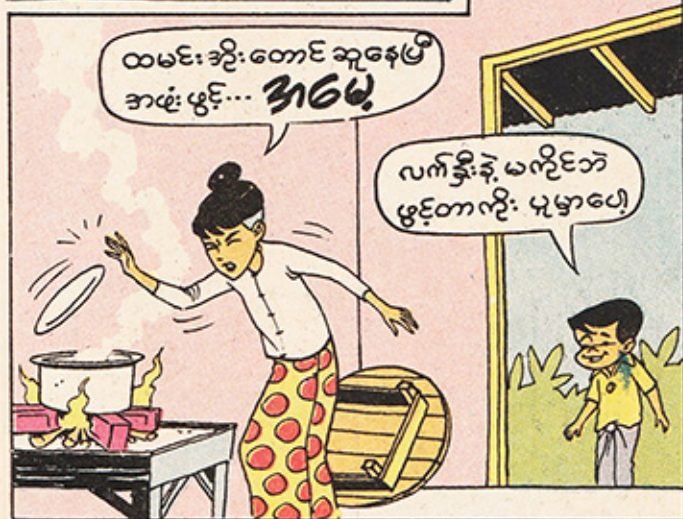
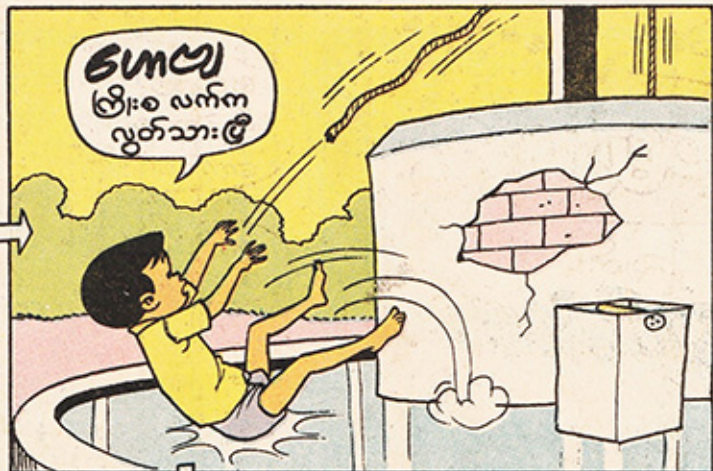
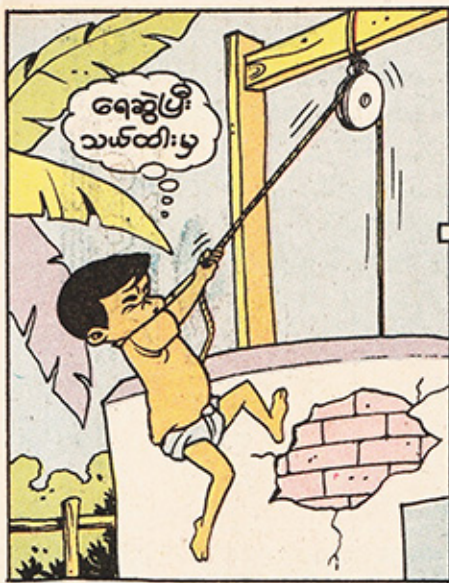
ထင်းပေါ် ရေနဲ့ဆီ လောင်းပြီး မီးရှို့ လိုက်ရုံပေါ့.. ဘာ ခက်သလဲ

ဟား.. ဟား.. နင့်မျက်နှာ မလဲ မီးခိုးတွေ ပြာထွေးနဲ့ မဲသဲနေပါလား

မီးမွှေးတာ မဂွယ်ပါလား

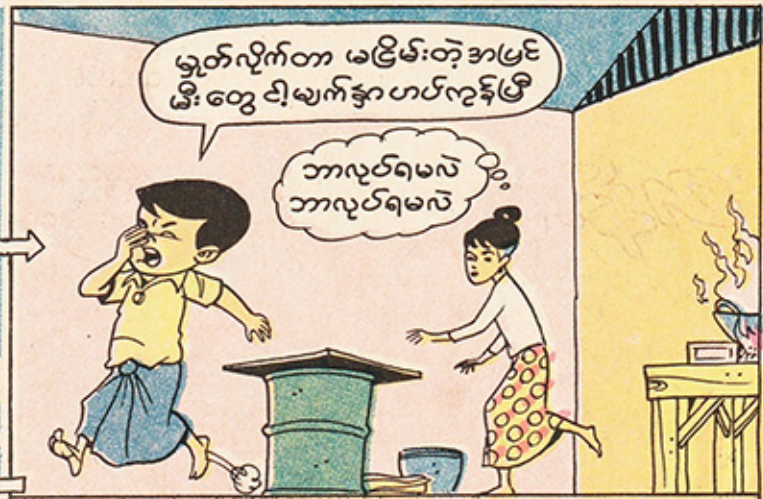

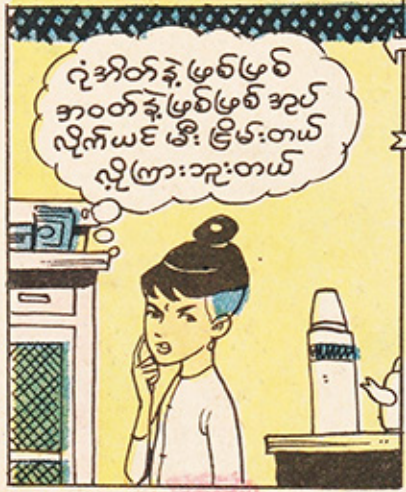
မေ့ နယ်ဒွိထဲ မီး ဝင်တောက်ကုန်ပြီ.. မျှတ်မှ

၅၂၆

မျှတ်လှိုက်တာ မငြိမ်းတဲ့အမြင် မီးတွေ ငါ့မျက်နှာဟပ်ကုန်ပြီ

ဘာလုပ်ရမလဲ
ဘာလုပ်ရမလဲ

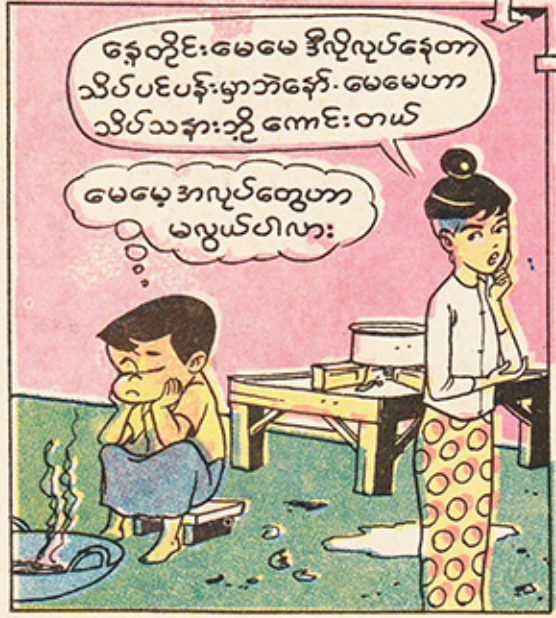

ဂုံအိတ်နဲ့ ဖြစ်ဖြစ် အဝတ်နဲ့ ဖြစ်ဖြစ် အုပ် လှိုက်ယင် မီး ငြိမ်းတယ် လှိုင်းဏားဘူးတယ်

တော်ပါသေးရဲ့ မီးငြိမ်းသွားပြီ

ဒို့လုပ်တာ တခုမှ အဆင်မပြေပါလား

နေ့တိုင်း မေမေ ဒီလိုလုပ်နေတာ သိပ်ပင်ပန်းမှာဘိနော်. မေမေဟာ သိပ်သနားဘို့ ကောင်းတယ်

မေမေ့အလုပ်တွေဟာ မလွယ်ပါလား

ကိုင်း.. မေမေ မလာခင် ဒို့လုပ်ထားတာတွေကို ရှင်းလှိုက်ဖြုတ်ရအောင်

နောက်ဆို အချိန်အား တွေမှာ မေမေ့ကို ကူပြီ လုပ်ပေးဖြုတ်ရမယ်

၅၂၇

တန်းကျော်ပြေး

တန်းကျော် ပြေးခြင်းသည် အမျိုးသမီးရော၊ အမျိုးသားပါ ယှဉ်ပြိုင်နိုင်သော အားကစားနည်း ဖြစ်သည်။

တန်းကျော်ပြေးပွဲများကို ၁၈၉၆ ခုနှစ် အိုလံပစ်ပြိုင်ပွဲကစ၍ ထည့်သွင်းခဲ့သည်။

တန်းကျော် ပြေးပွဲများမှာ အမျိုးသားများ အတွက် မီတာ ၁၁၀၊ မီတာ ၂၀၀၊ မီတာ ၄၀၀ စသည်ဖြင့်ရှိပြီး အမျိုးသမီးများအတွက် မီတာ ၈၀ ပြိုင်ပွဲများရှိသည်။

တန်းကျော်ပြေးခြင်းသည် ခုန်လည်းခုန်၊ ပြေးလည်း ပြေးရသော အားကစားနည်း ဖြစ်သည်။ တန်းကျော် ပြေးသူများသည် အရပ်ရှည်သူများ ဖြစ်သည်။ အရပ်မရှည်ပါက အနည်းဆုံး ပေါင်တန် ရှည်ရသည်။

တန်းကျော်ပြေးမည့်သူသည် တင်ပါးနှင့် ခြေထောက်ကြွက်သားများ ပျော့ပျောင်းအောင် အကြောလျော့ လေ့ကျင့်ခန်းများကို ပြုလုပ်ထားဖို့ လိုသည်။

တန်းကျော် ပြေးရာတွင် မှန်ကန်သော ခန္ဓာကိုယ်အနေအထား ရှိရမည်။ တန်းကို ခုန်ကျော်ရာတွင် သက်သာညက်ညောမှု ရှိရမည်။ တန်းကို ပြေး၍ကျော်ရန် အားပြုရသောအချိန်မှ မြေသို့ ခြေထောက်နင်းချသောအချိန်အထိ ခြေထောက်များ၏ လှုပ်ရှားမှုသည် အဆက်မပြတ်ပဲ ရှိရမည်။

တန်းကျော် ပြေးသူသည် မိမိသန်ရာ ခြေထောက်ဖက်မှစ၍ လှမ်းကျော်နိုင်သည်။ သို့သော် ရွှေကထားသော ခြေ၏ ဒူးသည် စန့်စန့်ကြီးဖြစ်မနေစေရပေ။ နောက်ခြေကိုအနည်းငယ် ဆိုင်းထား

ရသည်။ တန်းကိုကျော်ပြီး ရွှေခြေကနင်းလိုက်စဉ် နောက်ခြေကို ရွှေသို့ဆွဲယူခြင်းသည် အမြန်ပြေးသည့်သဘောအတိုင်း သွက်လက်ရမည်။

တန်းကျော် ပြေးသူသည် တတန်းပြီး တတန်းကို ကျော်မည်ပြုစဉ် မျက်လုံးများက တန်းထိပ်များဆီသို့ ကြည့်ရှုနေရမည်။ ကိုယ်မှာ ရွှေသို့ကိုင်းပြီး အားပြုနေသော အနေအထား ဖြစ်ရမည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် မီတာ ၁၁၀ တန်းကျော်ပြေးပွဲ၌ စံချိန်တင်ထားသူမှာ စိုးမရ ဖြစ်သည်။ စိုးမရ၏ စံချိန်သည် ၁၅ ဒဿမ ၁ စက္ကန့်ဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာ့အိုလံပစ် ချန်ပီယံ ဟယ်ရီဆန်ဒေးလတ်၏ ၁၉၄၈ ခုနှစ်က စံချိန်မှာ ၁၃ ဒဿမ ၆ စက္ကန့် ဖြစ်သည်။

အားကစားစိတ်ပါ

ဆောင် ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် အကိုကြီးကို ကျွန်တော် အားမရပါ။ အကိုကြီးသည် ဘောလုံးကို ဖြည်းဖြည်း ကစားတတ်ပါသည်။ လူချရွှံ့ မက စားပါ။ ရှောင်လေ့ ရှိပါသည်။ သူ့ကိုချလျှင် လည်း သည်းခံ တတ်ပါသည်။ ကျွန်တော် သဘော

အကိုကြီး စကားကို ကျွန်တော် သိပ် မကျေနပ်ချင်ပါ။

တနေ့ ကျွန်တော် ခေါင်းဆောင်သော “ရွှေကျား” အသင်းနှင့် တာတီး ခေါင်းဆောင်သော “ရွှေမျှား” အသင်း ဘောလုံး ချိန်းကစား ကြပါသည်။ တာတီးတို့ ရပ်ကွက်တွင် သွားရောက် ကစားကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ပထမပိုင်းတွင် ဂိုးမရှိ သရေ ဖြစ်နေပါသည်။ ဒုတိယပိုင်း စလျှင် တာတီးကြောင့် ကျွန်တော်တို့အသင်းမှ အေးဝင်း နာသွားပါသည်။ တာတီးက မတော်တဆ ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော်ကို လာ တောင်း ပန် ပါသည်။ ကျွန်တော် မကျေနပ်နိုင်ပါ။ နောက်တကြိမ် တာတီးတို့ဖက်မှ ကျွန်တော်ကို အသားလွတ် ချပြန်ပါသည်။ တာတီးတို့ အသင်းသားအားလုံး ကျွန်တော်ကို ဝိုင်း တောင်း ပန် ပါသည်။ ကျွန်တော် အလွန်ဒေါပူပါသည်။ ကျွန်တော်နား ရောက်လာသမျှ ဘောလုံးသမားတိုင်းကို လိုက်ချပါတော့သည်။ ကျွန်တော်နှင့် နောက်တန်းတွင် ကစားဖက်ဖြစ်သော တင်ထွန်းက-

ကျွန်တော် ဘောလုံး ကန်ခြင်းကို အလွန် နှစ်သက် ဝါသနာ ပါပါသည်။ မိုးရေထဲ၌ ဘောလုံး ထွက်ကန်ရလျှင် အလွန် ပျော်မိပါသည်။ ကျောင်းမှာ လည်း တခြားကစားနည်းထက် ဘောလုံး ကန်ခြင်းကို ပိုမိုနှစ်ခြိုက်စွာ ကစားပါသည်။ ဘောလုံးကန်လျှင် ကျွန်တော်တို့ဖက်မှ နိုင်လိုစိတ် အမြဲရှိပါသည်။ ရှုံးလျှင် ကျွန်တော်ညစ်သည်ဟု သူငယ်ချင်းများက ပြောကြပါသည်။ သို့သော် ကျွန်တော် ဂရုမစိုက်ပါ။

မကျပါ။ ကျွန်တော့် သဘော ဆိုလျှင် သူချလျှင် ကိုယ်က ပြန်ချမှ ကောင်းသည်ဟု ထင်ပါသည်။

အကိုကြီးနှင့် ဘောလုံးပွဲများ လိုက်ကြည့်ဘူး ပါသည်။ ရှုံးသည့် အသင်းမှ လူချကစားလျှင် “ချပေးကွ” ဟု ကျွန်တော် အားပေးမိပါသည်။ အကိုကြီးက ကျွန်တော့်ကို ဆူပါသည်။

“ဟေ့ညီထွေး ဒီလိုမအော်ရဘူး၊ ဘေးက ဒီလိုအော်နေကြလို့ ခဏခဏရန်ဖြစ်ရတာ၊ ဘောလုံးကစားတယ်ဆိုတာ အနိုင်အရှုံးက အဓိက မဟုတ်ဘူး၊ ယှဉ်ပြိုင် ခြင်း သာ အဓိက ကွ၊ နောက် ဒီလို အားမပေးနဲ့”

“ဟေ့ကောင် ညီညီ၊ လူချည်းရှောက်ချမနေနဲ့ ဘောလုံးလွတ်သွားမယ်”

တင်ထွန်း စကားကို ကျွန်

အကိုကြီးနှင့် အကိုလေးတို့လည်း ဘောလုံး ကန် ကြပါသည်။ ရပ်ကွက် အသင်းတွင် အကိုကြီးသည် အသင်းခေါင်း

တော် ဂရုမစိုက်ပါ။ လူချမြ ချနေပါသည်။ ထိုစဉ် တာတီးသည် လိမ်ခေါက်၍ ဘောလုံးကို ယူလာပါသည်။ ကျွန်တော့်အနားရောက်လျှင် အသားလွတ်တာတီးကို ကျွန်တော် ကန်လိုက်ပါသည်။ သို့သော် တာတီးကိုမထိပါ။ တာတီးက ရှောင်တိမ်း၍ တဂိုးသွင်းသွားပါသည်။ သူတို့ဖက်မှ အော်လိုက်သော “ဂိုး” ဟူသော အသံသည် ကျွန်တော်ကို ဒေါ်ထစေပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဘောလုံးထက် လူကိုမဲ၍ ချနေသဖြင့် နောက်ထပ်နှစ်ဂိုးအဝင်ခံရပါသည်။

ဘောလုံးပွဲ ပြီး ကာ နီးတွင် ကျွန်တော် ၏ လူချ ကစားမှုကြောင့် ရန် ဖြစ်ကြပါသည်။ အားလုံးက ကျွန်တော့်ကို ဝိုင်းထိုးကြပါသည်။ ညှိမ့်နေသော ဒဏ်ရာ များနှင့် အိမ်သို့ ပြန်ရောက်ရပါသည်။

နောက်တနေ့သည် အာဇာနည်နေ့ ဖြစ်ပါသည်။

ညှိမ့်နေသော ဒဏ်ရာများနှင့် အိပ်ရာပေါ်တွင် ကျွန်တော် လှဲအိပ်နေပါသည်။ ထိုစဉ် ရေဒီယိုမှ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း မိန့်ခွန်းများ ထွက်ပေါ်လာပါသည်။ ကျွန်တော် အကုန်လုံး မမှတ်မိပါ။ မှတ်မိသော မိန့်ခွန်းသည် ကျွန်တော့်ကို အသိတရား ရစေပါသည်။

“ကျုပ် တခါက ဘောလုံးပွဲ တခု သွားကြည့်တယ်။ အဲတဖက် သင်းက နိုင်တယ် ဆိုရင်ပဲ လူချပြီ။ ဗမာတွေ သောက်ကျင့်....”

ဗိုလ်ချုပ်မိန့်ခွန်း ဆုံးသွားလျှင် အကိုကြီး ကျွန်တော့် အနားလာ၍ ပြောပြပါသည်။

“ခုနက ဗိုလ်ချုပ်ပြောသွားတာ ညီထွေး ကြားလိုက်လား။ ဗမာတွေမှာ အဲဒီ အကျင့် ကလေးတွေ ရှိနေလို့ ခက်နေတာ၊ ဘယ်အားကစား မဆို အားကစားစိတ်ဓာတ် အပြည့်အဝနဲ့ ကစားရမယ်၊ ခေါင်းဆောင်ဆို ယင်လဲ ခေါင်းဆောင် ကောင်းပီသရမယ်။ ကိုယ်ကချည်း အနိုင်ယူချင်စိတ်၊ ပျော့ညွတ်တဲ့ သဘောနဲ့ ညစ်ချင်စိတ်မျိုးမထားရဘူး၊ ဟုတ်လား ညီထွေး”

ကျွန်တော်ခေါင်းညိတ်လိုက်ပါသည်။ ဘယ်အခါမဆို အားကစား စိတ်ဓာတ် အပြည့်အဝနှင့် ယှဉ်ပြိုင်မည်ဟူ၍လည်း ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါသည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းပြောသော “ဗမာတွေသောက်ကျင့်” ဆိုသည်ကို ပျောက်အောင် ပျောက်မည်ဟု ကတိပေးပါသည်။

ကွန်းဇော် ၏ ၁၉၆၇ အမျိုးသား စာပေဆုရ “မောင်ညီညီ၏ ပုံဝတ္ထုတိုများ” စာမူမှ

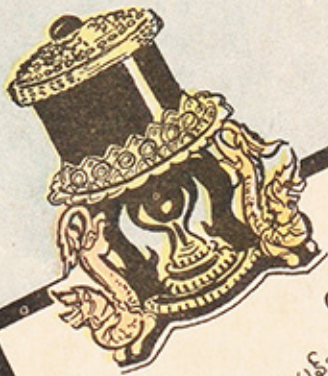

တိရစ္ဆာန်ဥယျာဉ်

တိရစ္ဆာန်ရုံ ညီညီသွားတော့၊
 မျောက်များနေတဲ့ ရွာရောက်တယ်။
 မျောက်မကြီးကွယ် သားကိုပိုက်လို့၊
 ချိုချိုတိုက်တာ တော့ခဲ့တယ်။
 မျောက်လူပျိုတွေ ခုန်ကာပြေးလို့၊
 ညီထွေးတို့လို ကစားတယ်။
 ပျံကလေးတွေ ရေမှာ ကူးလို့၊
 ပျော်မြူးတာလဲ မြင်ခဲ့တယ်။
 ဆင်ကြီးကိုကွယ် “မိုမို” လို့ခေါ်၊
 ပြန်ထူးဖော်လဲ ရပါတယ်။
 မြင်းကျား၊ သမင်၊ ဒရယ်များက၊
 မြက်စားနေကြ စားကျက်ဝယ်။
 ကိုလူခံတွေ ပုကူကူနဲ့၊
 ခုန်ဆွ ခုန်ဆွ သွားကြတယ်။
 ကျားခြင်သေ့တွေ ဒေါသ ထွားလို့၊
 ဟိန်းဟောက်သံလည်း ကြားပါတယ်။
 ညီ မကြောက်ပါ သေချာကြည့်တော့၊
 နောက်ကို လှည့်ပြီး ပြန်သွားတယ်။
 မိကျောင်းနဲ့မြေ သူတို့ များတော့၊
 အုတ်ကန်ကြီးနဲ့ ခွံထားတယ်။
 ငှက်မျိုးစုံကွယ် တေးသီ ကြတာ၊
 ညီထွေး သဘော ကျပါတယ်။
 ဒီပြင်လဲကွယ် စုံလို့ဘဲပေါ့၊
 ညီထွေး ပြောတတ် တော့ဘူးတကယ်၊
 စုံလှတယ် - စုံလှတယ်။ ။

မောင်ထွန်းရီ၏
 ၁၉၆၇ အမျိုးသား စာပေဆုရ
 “ညီထွေးလိမ္မာ ကဗျာများ” စာမူမှ

တိုးနယား

တိုးနယားမှာ ပန်းချီဆရာ၊ ပန်းပုဆရာတို့ စိတ်ကူးဖြင့် ရေးခြယ် ထု
 လုပ်လေ့ရှိသော အရုပ်ဖြစ်၏။ ယွန်းထည်၊ ပန်းပုထည်၊ မှန်စီရွှေချထည်များ
 တွင် ထုလုပ်ခြယ်လှယ်လေ့ ရှိသည်။ အဆောက်အအုံ မုတ်ဝများတွင် တိုင်
 ဆင်း နယားရုပ် ထုလုပ်လေ့ရှိသည်။ မြန်မာဘုရင်များလက်ထက်က တိုးန
 ယားဖောင် ပြုလုပ်ခဲ့သည်။
 ဘုရားပွဲ၊ အရှေ့ပွဲများတွင် မြင်းကြားဖြင့် ပြုလုပ်၍ အတွင်း၌ ထူဝင်
 ကပြလေ့ရှိသော တိုးနယားမှာ ထုသိများ၍ ယခုတိုင် ခေတ်စားလျက်
 ရှိသည်။

စာအုပ်ရေးဆရာ

Read more Shwe Thway Journals at

↓ Click below link ↓

<https://www.facebook.com/shwethwayjournal/>